

«цен, покрывающих издержки» и регулярным пересмотром квот и таможенных пошлин, что требует пересмотра и преобразования.

Источники и литература

1. Дахно І. І. Міжнародна торгівля: Навч. посібник. – К.: МАУП, 2003.
2. Пасхавер Б. Ценовая ситуация и ценовая политика в агросфере // Экономика Украины. – 2001. – №1. – С. 59-67.
3. Петрик О. І., Половнюк Ю. А. Аналіз чинників інфляції та її прогнозування в Україні // Економіка і прогнозування. – 2003. – №1. – С. 86-89.
4. Ціни і тарифи // Економіст. – 2004. – №7. – С. 45-46.
5. Черевань В. П., Румянцев А. П., Романенко Л. Ф. Міжнародна економічна діяльність: Навч. Посібник. – К.: Видавничий Дім “Слово”, 2003.
6. Шуляк П. Н. Ціноутворення. Навч. посібник. – М.: “Дашков і К”, 1999.

Пекна Г.Б.

ІНТЕРЕСИ УКРАЇНИ В РОЗВИТКУ ЧОРНОМОРСЬКОЇ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ІНТЕГРАЦІЇ

Відносини з ЧЕС набули для України чималого міжнародно-економічного значення. Значною мірою це зумовлювалося природними та історико-економічними передумовами, географічною близькістю господарських систем. ЧЕС постає для України важливим фактором диференціації міжнародної торгівлі, розвитку спеціалізованого виробництва.

З позиції національних зовнішньоекономічних інтересів України участь у ЧЕС доцільно орієнтувати на досягнення таких додаткових цілей:

- розширення ринкового простору, завдяки чому з'являться нові можливості збуту товарів (особливо металургійної, хімічної, харчової промисловості, сільського господарства) та послуг (особливо транспортно-морських перевезень та перспективі через трубопроводи);

- створення передумов глибшої спеціалізації виробництва та підвищення його якості, конкурентоспроможності та ефективності;

- відновлення коопераційних взаємин з колишніми партнерами по РЕВ та колишніми республіками, які зараз є членами ЧЕС (насамперед у машинобудуванні, легкій, хімічній, металургійній промисловості);

- створення механізму використання взаємних переваг та пільг у торгівлі в рамках спеціального міжнародного режиму, зокрема відкриття вільних економічних зон та коопераційно-інвестиційного співробітництва в рамках таких зон;

- розв'язання деяких геополітичних завдань, зокрема створення додаткових гарантій щодо можливостей користування протоками, ствердження України як активного економічного партнера багатьох держав на перетині важливих торговельних шляхів та у стратегічно важливому регіоні світу;

- краще використання можливостей співробітництва в науково-технічній сфері та на базі технологічних досягнень України;

- створення спільних виробництв з перероблення аграрної продукції, а також у рибній та рибопереробній промисловості;

- використання суднобудівних та судноремонтних потужностей України

- розвиток засобів телекомунікаційного зв'язку, включаючи волоконно-оптичні засоби;

- валютно-фінансова взаємодія, зокрема в рамках Чорноморського банку торгівлі та розвитку;

- диференційований розвиток двосторонніх економічних відносин з окремими країнами-членами ЧЕС;

- поширення прикордонної та прибережної торгівлі;

- селективна участь у розробленні та реалізації спільних проектів ЧЕС, насамперед у таких сферах, як екологія, наука і технології, транспортна та інформаційно-комунікаційна інфраструктура, туризм, охорона здоров'я, інвестиційна діяльність, розвиток малого та середнього бізнесу тощо.

Модернізуючи власну економіку, Україна шукає шляхи для кооперації, формування рівноправних, вигідних партнерських відносин з країнами регіону. Система ЧЕС для України є важливим елементом у розвитку стратегії довгострокового співробітництва з країнами Сходу. Базисом для такого регіонального співробітництва є урізноманітнення напрямів і зростання гнучкості підприємницької діяльності по всій країні.

Для України важливо здійснити комплексну концептуальну оцінку своїх економічних інтересів у ЧЕС, визначити прийнятний рівень інтеграції у структурі цієї організації, практичні шляхи досягнення очікуваних результатів та можливі наслідки. Але майбутнє України пов'язане не лише з Чорноморським регіоном і тому важливо не помилитися у визначенні економічної стратегії і тактики. Необхідно також виробити системи пріоритетів у стосунках з державами регіону в межах ЧЕС, знайти прийнятні шляхи узгодження інтересів країн-членів ЧЕС з іншими міжнародними структурами, відповідні механізми подолання політичних протиріч, а зрештою – місце у світовій економічній системі.

Плетнієва А.М.

БАНКОВСКИЕ ПЛАСТИКОВЫЕ КАРТЫ КАК СОВРЕМЕННЫЙ ПЛАТЁЖНЫЙ ИНСТРУМЕНТ

Рынок платежных карт Украины начал формироваться в 1996 г., когда украинскими банками были эмитированы первые карты MasterCard International и Visa International. По истечении 8,5 лет рынок все еще дает практически двойной ежегодный прирост и считается одним из наиболее перспективных в Европе.

По итогам 2004 года Украина находилась на третьем месте по объему эмиссии карт MasterCard International в регионе Восточной Европы, после Польши и России.

Пластиковая карточка - это персонализированный платежный инструмент, предоставляющий пользующемуся карточкой лицу возможность безналичной оплаты товаров и услуг, а также получения наличных средств в отделениях банков и банкоматах. Принимающие карточку предприятия торговли/сервиса и отделения банков образуют сеть точек обслуживания карточки (или приемную сеть).

Особенностью продажи и выдачи наличных по карточкам является то, что эти операции осуществляются магазинами и, соответственно, банками «в долг» - товары предоставляются клиентам сразу, а средства в их возмещение поступают на